

Nový rok 1935.

Zase Nový rok! Při každé změně roku ptá se člověk, co mu asi přinese tento nový rok? Jeden se ptá vážně a tiše sám sebe, když zvony na Silvestra znějí, druhý s tísnivou bolestí v srdci a mnozí v bezstarostných žertech v rozjařené společnosti za veselého smíchu, nebo i v opilosti a bujnosti volají vyzývavě svůj osud, aby lehkomylně poodhrnuli závoj, aby vzdorně odkryli to, co je mu vyhraženo.

Největší část lidí má dnes v srdci zlobu, nenávist a závist vůči spolulidem, kterým nepřejí nic dobrého. Skrytě myslí na utrpení a zničení, pomstychtivě kují plány, které mají být uskutečněny v novém roce.

Jen nemnozí, jen několik lidí tiše sepne své ruce v pokorné modlitbě, aby se v duchu vděčně přiblížili k Bohu a poděkovali za milostiplné vedení ve starém roce! Děkuji za to, že směli prožít bolesti i radosti, které vzbudily jejich ducha a daly rychleji uzrávatí poznání.

Tak vlní se na začátku nového roku myšlenkové formy jedna přes druhou. Směs jedu a lehkomylnosti, povrchnosti a žádostí všeho druhu, touha po panování lži a podvodem ... jen jedno chybí: čistá touha po opravdovém míru, který vyrůstá z pokory a úcty k Bohu! Touha po míru **pro mír**. Toho už pozemský člověk v sobě nemá. On už vůbec nemůže být bez sobeckých myšlenek. –

Poslední Boží volání zase doznělo nad lidmi a oni žijí dál

v bláznivém bludu, že všechno na zemi má se řídit podle **jejich** vůle, dokonce i Bůh, jejich Pán – jestliže ho ještě uznávají.

Nyní přišel **nový** rok, rok, který jim přinese překvapení a prožití, že jejich vůle je ničím proti všemohoucí vůli Boží, která zlomí každý odpor a srazí je na kolena. Lidé přestanou vyvolávat svou svévolí utrpení ve světě; neboť se musí zoufale bránit valícím se proudům plodů svých vlastních provinění.

Rok, který dnes začíná, přinese **hrubohmotná** vybavení, která budou pozemským lidem viditelná, která budou cítit a hmatat a přes která již nebudou moci nedbale přecházet jako přecházejí dosud všechna duchovní dění. Ve všech zemích a všude vzejde veliká žalost a naplní se slova, která jsem v posledních letech výstražně pronášel!

A ona se naplní! Každé slovo!

Každé slovo! Jak často mě již lidstvo zahrnulo posměchem a výsměchem, když jsem varovně říkal tak mnohé, co se zdánlivě ihned nesplnilo. Stoupenci stali se z toho důvodu pochybovačnými a vlašnými a mnohý, kdo to myslel dobře, radil, že bych takové věci neměl ani říkat, protože to zmenšuje hodnotu učení anebo dokonce musí ji zkazit.

Tito chytrí lidé netušili, že jsem tak **musel** mluvit, že to bylo ode mne splnění a že jsem při tom nemohl dbáti na mínění lidí, lhostejno, jestli to mysleli přátelsky nebo nepřátelsky.

Nesměl jsem dbát ani posměchu ani nepřátelství. Musel jsem nechat všechno přejít a také klidně přihlížeti, jak se ode mne odvrátil i takový stoupenec, který měl v sobě veliké podmínky pro

službu Grálu; musel jsem tak mluvit i nadále, protože jsem tím **splňoval** a pro toto splnění jsem na zem přišel!

Lidé nevěděli nebo nevěřili, že **já jsem** živý zákon **sám** a živé Slovo, Boží Slovo, které neprorokuje, ale které je **tvůřivé**, **pratvořivé**: **Čin!**

A kdyby mě celý svět **trvale** zasypával posměchem a vysmíváním a kdyby se byli všichni pochybovačně ode mne odvrátili, byl bych **přece** mluvil, aniž bych vynechal jediného slova, tak jak jsem to učinil; protože v těch slovech bylo svaté splnění!

Působím-li ve všemohoucí vůli Boží, již jsem já sám, čím je mi posměch lidstva! Proč bych dbal pochybovačné lidské malichernosti, shovívavého usmívání nebo také nenávisti pozemských lidí!

Znám jen poslání svého Otce a nic jiného! A toto bude mnou splněno, ať již s uznáním, nebo bez uznání.

Říkal jsem často: **Mé Slovo jest čin!** A přece si nikdo nikdy neučinil o tom správné představy. Byla to jen vina lidí samotných. Mluvil-li jsem o soudu, měli za to, že je to jen proroctví a čekali na brzké splnění, jestliže naslouchali mým slovům s důvěrou. Ti ostatní čekali jen na to, aby mne mohli napadnout, když se nic nesplní v době, kterou si **oni** při tom mysleli.

Ani **jeden** z lidí nevěděl, že mým Slovem ihned nastalo také dění, které ve světovém soukolí vyvstalo jako zrozené. Nebylo to přece jen lidské slovo, nýbrž **Slovo Boží**, které působí **tvůřivě** v okamžiku, kdy bylo promluveno a které ve své činnosti nikdy

neustane, až se úplně naplní!

Zatím co mnoho lidí přijímalo má slova jako proroctví, byla tato slova již prvními ranami soudícího meče Božího proti všemu lidstvu, které se domýšlelo býti chytřejší a moudřejší než Bůh sám. Chtělo žít jen podle své vůle a dokonce se odvážilo všechny Bohem z nejsvětější lásky vyslané pomocníky vítat posměchem a vraždit.

V době, kdy mne a mé Slovo ve své nevědomosti zesměšňovali, běželo totéž Slovo živě působící svými drahami v celém stvoření, aby na konec, při uzavření kruhu, vracelo se zpět k zemi, odkud vyšlo a při tom dusilo a ničilo nebo probouzelo a povznášelo.

A čas tohoto návratu je nyní zde! Ve všech částech světa Slovo již soudilo a nyní zasáhne hrubohmotnost této země, jakož i všechny duše putující v hrubých pozemských tělech. Násilím strhne všechny zdi, které si duše vystavěly jako úkryt a ochranu. Nový rok přináší návrat mých slov a tím i soud! Pamatujte si: Ani **jediné** z mých slov se neztratilo! **Všechno** žije a doléhá nyní na lidi, naplňujíc, co v těchto slovech spočívá.

Slovo potřebovalo zákonem podmíněné doby, aby proběhlo všemi světy, dříve než se v uzavření kruhu vrátí zpět ke svému východisku k zemi a přinese s sebou a v sobě konečné naplnění.

Konečný účinek bude nyní trvale bít celé lidstvo, až se i poslední z mých slov zcela naplní!

Zpětná působení přicházejí vždy rychleji a budou nakonec

shrnutá v poslední, trvalý, nepřerušný úder, veliký úder, protože síla Boží byla nyní uvolněna na zemi, aby přitáhla a osvobodila vše, co se ještě zachvívá ve svém koloběhu.

V Božské velikosti je všechno prosté, jen když tomu člověk **chce** rozumět! Ještě jednou vám o tom podám souhrnný obraz:

Během posledních let **musel** jsem v určitých dobách **mluvit** o veškerém dění, které mělo přijít, aby se splnilo. Nemělo to být výstrahou lidem, jak oni si to mysleli, ale byl to čin, splnění, které jsem tím přinášel! Každým slovem vznikalo současně duchovně toto dění. Síla slov byla vynesena do světa, aby proběhla cestami všech prazákonů stvoření a nakonec, ve zcela určité době, se vrátila na zemi. Co jsem tedy řekl, **musí** se zcela přesně splnit podle Slova, beze změny ve smyslu! Nemohou nastat přesuny ani změny; neboť Slovo z Boha je život a zákon. Síla Páně sama tvoří.

Proto musel jsem mluvit před lety s postupujícím vývojem a svým Slovem pevně zakotvit vždy nové dění v této hrubohmotnosti. Potřebujete jen v mé řeči rozdělit, co jsem mluvil **tvořivě**, a co **v poučování**; snadno rozeznáte tyto dva druhy řeči, kterých jsem užíval a které zcela přesně znáte, jestliže jste se o to snažili.

Tak stalo se mé Slovo činem a přineslo soud ve všech světech tak jako nyní na této zemi přinese soud **vám!**

O všech těchto věcech nevíte vy lidé ničeho.

Teprve po mnoha letech budete mnohemu lépe rozuměti a tušiti velikost, která je ve všem, co se již stalo a co se v novém roce ještě stane!

Vděčně a jásavě budete velebit potom lásku Boží, neboť to všechno děje se **pro vás, vy lidé, k vašemu zachránění** z bahna, které jste si sami vyvolili.

Pozdravte proto tento nový rok s radostnou vážností a děkujte Bohu za jeho všeobsáhlou milost, kterou vás vysvobodí a spasí.